

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו דאש

הישיבה שליט"א

ק"י
שנה ג'

פרשת וישב
תשפ"ו

ליל שישי פרשת
וישב תשפ"ג

שיעור לבחורים בישיבה ד' מקץ
תשפ"ה

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ליל שישי פרשת וישב תשפ"ג

אדם בנו בין הבנים, שלא יעשה הבדל בין ילד לילד, כי בגלל טיפת משי שיעקב אבינו נתן ליוסף יותר משאר האחים, ירדו כל ישראל למצרים, כל הגלות התחיל מזה שנתנו לאח אחד יותר, אנחנו צריכים מאוד להיזהר מזה, ונבקש מהשי"ת שנוכל לאהוב את כל ילדינו, שיהיה לנו סבלנות להקשיב לכל ילד וילד, אותו דבר זה בנוגע למלמדים בתלמוד תורה, יש כאן הרבה אברכים מלמדים, גם כאן בתלמוד תורה וגם בתלמודי תורה אחרים, צריך מאוד להיזהר לא להבדיל בין ילד לילד, לתת לכל הילדים חום ואהבה, להקשיב לכל ילד וילד, לפני שנכנסים לכיתה צריך לבקש מהשי"ת, רבש"ע תעזור לי שכל הילדים ישאו חן אצלי, ושאני אשא חן אצלם, ושאוכל להחדיר בהם תורה ואמונה טהורה ויראת שמים.

איש מצליח – שם שמים שגור בפיו

התורה אומרת בפרשתינו, 'וירא אדוניו כי ד' איתו', שואלים חז"ל איך פוטיפר רואה על יוסף שד' איתו, איך אפשר לראות דבר כזה, הסבתא אומרת על הילד שיש לו פיאות מסודרות ויפות שהשכינה שורה עליו, זה עדיין לא אומר שהיא באמת רואה שהשכינה שורה עליו, איך פוטיפר ראה שד' איתו, רש"י מביא את התירוץ של חז"ל שראה שם שמים שגור בפיו, התורה אומרת על יוסף 'ויהי איש מצליח',

לא לשאול קושיות על האמונה ח"ו

השבוע יש הרבה על מה לדבר, גם על פרשת השבוע, שהיא פרשה נפלאה, ואנחנו גם נמצאים עכשיו בערב חנוכה, ביום ראשון בלילה נזכה לקיים את המצוה הקדושה של הדלקת נרות חנוכה, נתחיל קודם לדבר קצת מהפרשה, ואחרי זה מחג החנוכה, השבוע יש בפרשתנו חזיון עצום, חזיון לבחורים וחזיון לאברכים, חזיון לכל אחד ואחד, יוסף הצדיק שלא עשה שום עולה, סך הכל אבא שלו אוהב אותו יותר מכולם, ואבא שלו קנה לו בגד יפה יותר מכולם, וכל האחים שונאים אותו על כך, וזורקים אותו לתוך בור, במדרש מפורט בהרחבה מה שעשו לו, איך שסיסו את הכלבים נגדו ואיך שבכה לאחים שלו שלא יהרגו אותו, ואיך שזרקו עליו אבנים גדולות כשהיה בתוך הבור, ובסוף מוכרים אותו למצרים, בחור יהודי לבד עם מליוני ערבים, אנשים מזהמים וטמאים, היה ליוסף את כל התירוצים להתלונן, למה זה קורה לי, ולהקשות קושיות נגד האמונה רח"ל, אבל גבורתו וקדושתו של יוסף הצדיק היא שהוא נשאר חזק באמונה, וידע כל הזמן שהכל זה הקב"ה, והוא דיבר כל הזמן אל הקב"ה.

לא להבדיל בין הילדים

חז"ל אומרים לנו 'לעולם אל ישנה

ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי ובעיני פוטיפר אדוני, ושאלו פוטיפר מה אתה מלחש, האם אתה עושה לי כשפים, ענה לו יוסף, לא, אני מתפלל שאמצא חן בעיניך.

מי שמדבר עם ד' הוא איש מצליח

יושב כאן יהודי שנסע לאחרונה למירון והוא התקשר אלי משם כי היה לו לשאול איזה שאלה דחופה, הוא ניסה כמה פעמים ולא הצליח לתפוס אותי, בסוף חזרתי אליו, אני לא יודע למה החלטתי לחזור אליו... והוא אומר לי: אני הרגע נכנסתי לר' שמעון ואמרתי לר' שמעון אני חייב לתפוס את הראש ישיבה לדבר איתו, אני רק יוצא מהמערה מיד הראש ישיבה מתקשר. אני יכול לספר לכם אלפי סיפורים כאלו שיש כאן כל יום, כל הזמן אנשים מבקשים מהקב"ה ונושעים, מי שיש לו את המתנה הזאת שהוא יכול לדבר עם ד' הוא נקרא 'איש מצליח', אפשר למכור אותו למצרים, אפשר לקחת אותו למקום רחוק ולקחת אותו מהמשפחה שלו ולזרוק אותו לתוך בור, אבל הוא איש מצליח, כי יש לו אפשרות לדבר עם ד', הוא יכול ללחוץ עם שפתיו אל ד'.

להחשיב כל דקה של דיבור עם ד'

ואם האדם כל כך כבוי וכל כל שבור בעצמו, ונכנס לכזו קטנות הדעת, וחושב שהקב"ה כועס עליו, ואין לו דיבורים לדבר עם ד', הוא יושב וחושב מה אני יכול לדבר, הוא צריך לדעת שעצם זה שהוא מתיישב וחושב 'אני רוצה לדבר עם השם', 'אני חושב מהשם', זה כבר דבר עצום, כפי

כמה מצליח כבר יכולים להיות בתור עבד במדינה רחוקה, לכאורה הצלחה זה בן אדם נשוי עם ילדים ובית ופרנסה, מה זה כבר איש מצליח אצל יוסף כשהוא עבד לפוטיפר, ואביו לא יודע איפה הוא, והוא מלא בנסיונות בערות הארץ, אבל הוא איש מצליח כי שם שמים בפיו, כי הוא מדבר עם ד'.

הלחש של יוסף הצדיק

אני לא יודע אם אתם לומדים מדרש, אבל זה מאוד כדאי ללמוד מדרש, תסתכלו מה כתוב במדרש השבוע, תספרו את זה בשבת לילדים בסעודה, אתם יכולים לספר את זה כל שבוע שוב ושוב, המדרש כתב כך: רב הונא אומר בשם רב אחא, יוסף הצדיק היה מלחש ונכנס מלחש ויוצא, וכשפוטיפר מבקש מיוסף תביא לי מים רותחין, תיכף ומיד מביא לו רותחין, ופוטיפר מבקש תביא לי פושרין, תיכף ומיד נעשה פושרין, מה שפוטיפר ביקש נעשה מיד, והכל על ידי לחש של יוסף, שאלו פוטיפר, תבן אתה מכניס לעפרים, הרי לא חסר כאן כישוף במצרים, מה כבר החכמה שלך, אמר לו יוסף הצדיק אני לא עושה שום כישוף, אני מדבר אל ד' ומבקש מד', במדרש רבה לא כתוב את התשובה של יוסף, כתוב רק שפוטיפר ראה את השכינה עומדת על גבי יוסף, אבל במדרש תנחומא כתוב אותו דבר בצורה קצת שונה ושם כן מובא תשובתו של יוסף, וכך כתוב במדרש תנחומא: כשיוסף נכנס לשמשו היה מלחש ואומר, רבון העולם אתה הוא בטחוני, אתה הוא פטרוני, תתנני לחן

של עולם, רבנו של עולם, הוא לא הצליח לפתוח את הפה, אמרתי לו למה אתה צוחק עלי, תתחיל להתרגל לדבר ששים שניות עם ד', ואני אומר לכם שבששים שניות אפשר טוב טוב לשפוך את הלב אל ד', אני תמיד מראה את זה לבחורים בישיבה איך הם יכולים לשפוך את הלב בששים שניות, אין לי כאן שעון עם שניות, תעצרו אותי אחרי דקה, רבש"ע תעזור לי אני רוצה שיהיה לי שלום בית, רבש"ע מגיע שבת תעזור לי שאהיה שמח בשבת, שלא אכעס בשבת, תעזור לי שהילדים לא יעצבנו אותי בשבת, שיהיה אורח נעימה בסעודות, ושאוכל להתפלל אליך בשבת, רבש"ע תעזור לי שאוכל להרגיש אותך, תעזור לי ללכת בכל יום לבית המדרש לשחרית מנחה וערבית, רבש"ע תעזור לי שיהיה לי אמונה חזקה וטהורה, הנה כבר עבר חצי דקה, תראו כמה אפשר להשיח את הלב בחצי דקה.

רבינו רצה שנתבודד כל היום

יש אנשים שיש להם טענות על היכל הקודש, ואומרים שמוהרא"ש לא מדבר לאנשים את מה שרבינו אמר לעשות, כי רבינו אמר לעשות התבודדות שעה, האם מוהרא"ש לא רצה שנתבודד שעה, הוא בוודאי רצה שנדבר כל היום לרבינו, מי שעקב אחרי מוהרא"ש היה רואה שהוא היה בדיוק כמו יוסף הצדיק, מלחש ונכנס מלחש ויוצא, גם כשישב באירועים בשולחן למעלה, היו רואים שהוא מדבר כל הזמן עם ד', מי שלא חסיד ברסלב ולא יודע מהסוד שאפשר לדבר עם ד', היה חושב שהוא סתם עושה עם השפתיים

שרבינו אומר [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה] שעצם זה שהאדם חפץ ומשתוקק לדבר עם ד' זה לבד גם כן טוב מאוד. אנשים שואלים למה לא מדברים כאן מ'שעה התבודדות', הרי רבינו אומר שם בסימן כ"ה, שיש לעשות שעה התבודדות או יותר, אגיד לכם מה מוהרא"ש אמר לנו על זה, מוהרא"ש אמר שהאמת היא שרצונו של רבינו היה שכל היום נדבר עם ד', מהרגע שאנחנו קמים בבוקר עד שהולכים לישון, כמובן שבאמצע יש את הדברים שחייב לעשות, אבל כל הזמן שפתינו ימלמלו בדיבור עם ד', הולכים לבית מדרש מבקשים מהקב"ה שנוכל להתפלל אליו ושיהיה לנו יום טוב, ואחרי התפילה מבקשים שיהיה לנו מה לאכול בבוקר, ובעת האכילה גם חושבים מהקב"ה, וככה כל היום, ולזה אנחנו צריכים לשאוף, אבל רבינו ראה שאי אפשר לדבר עם ד' כל היום, לכן הוא ביקש שלכל הפחות ידברו שעה בכל יום, ומה עושים היום כשרואים שאי אפשר לדבר שעה בכל יום, כי אם האברך ישמע שהוא צריך לדבר שעה הוא מוותר על הכל, לכן מבקשים מהאברך שיתחיל לדבר דקה אחת עם ד', עד שיזכה לדבר שעה.

אפשר להשיח טוב את הלב בדקה אחת

כשאני אומר לאנשים שצריך לדבר לכל הפחות דקה, אנשים צוחקים עלי, מה זה כבר דקה, מי לא מדבר דקה עם ד', אמרתי לאברך אחד שצחק, אני רוצה שתשב כאן לידי, בוא נשים שעון על השולחן, ואני רוצה לשמוע איך אתה מדבר עם ד' דקה, והוא התחיל ואמר, רבנו של עולם, רבנו

רק מההתבודדות שהוא עושה, רק בזכות זה הוא קולט שיש כאן בעיה, כי אחרים חושבים שהם התפללו וזהו, אבל העצה האמיתית היא להכניס את כל זה בהתבודדות, רבש"ע כשאני הולך להתפלל שחרית מנחה וערבית אני רוצה לכוון בתפילה, רבש"ע תעזור לי שאוכל באמת להתקרב אליך.

העיקר זה הדיבור עם ד' ולא הלבוש

כשיש לאדם את העצה הזאת של התבודדות, הוא זוכה ל'השם איתו', יוסף הצדיק לא הגיע לפוטיפר עם ה'כתונת פסים', כי היום כשמישהו מגיע עם כתונת פסים מיד רואים עליו שהשם איתו... פוטיפר ראה שהשם איתו רק בגלל התפילות שהוא לחש, הרבה פעמים מגיעים כאן אורחים לדבר איתי כאן בישיבה, ויש להם כל מיני שאלות, יש הרבה ששואלים אותי ככה בשקט, אתה באמת חושב שהבחור הזה שיושב שם מתאים כאן לישיבה, הוא הרי נראה נורמלי, יש לו כתונת פסים, הוא לבוש כבחור חשוב, הוא נראה בחור משי, מה הוא מחפש בקהילה הזאת, אבל חז"ל אומרים ש'השם איתו' קשור לשפתיים ולא ללבוש, יוסף הצדיק דיבר עם ד', ועל ידי זה ראו עליו שהשם איתו.

להזכיר כל הזמן – חסדי השם

רש"י כותב על השם איתו 'שם שמים שגור בפיו', זה כבר ענין אחר, זה לא הענין של ההתבודדות ותפילה, אלא שתמיד הזכיר את הקב"ה, שאלו אותו מה נשמע הוא ענה ברוך השם, שאלו אותו איך הולך, הוא אמר הודו לד', מה עושים הילדים שלך,

בם בם בם בם.... אבל מי שחסיד ברסלב היה קולט שהוא מדבר עם ד', אבל מוהרא"ש היה מציאותי והיה מאוד ריאלי, וידע שאי אפשר לבקש מאנשים להתבודד כל יום שעה, ולכן ביקש שיתחילו קודם לדבר דקה, שתי דקות, לאט לאט.

מעלת ההתבודדות

מגיעים ימי החנוכה, ועם העצה של רבינו אנחנו יכולים להתכונן לחג הזה, נבקש, רבש"ע אני גם רוצה להרגיש את החג הזה, אני לא מרגיש שום קשר לחנוכה, אני רוצה להרגיש את האור של חנוכה, את הקדושה של חנוכה, רבש"ע אני גם רוצה לטעום מהאור הגנוז של חנוכה, רבש"ע אני כל כך כבוי, רבש"ע אני כל כך רחוק ממך, רבש"ע אני רוצה להיות ירא שמים, אני רוצה להיות שמור, רבש"ע אני רוצה להתפלל. היום קיבלתי מכתב מאברך, הוא כותב לי: התבודדות אני עושה כל יום, אבל כשמגיעים שלש התפילות ביום אני לא מצליח להתרכז ולכוון אפילו לא מילה אחת, כל יום עוברים כל שלש התפילות בלי לכוון מילה, הוא מבקש עצה מה אפשר לעשות, כי הוא מתפלא איך יכול להיות שכשהוא מתבודד הוא מבקש שהוא רוצה להתקרב אל ד', וכשמגיעים התפילות הוא לא מתקרב ולא מכוון כלום. אז קודם כל אני רוצה להגיד לו שאם הוא לא היה עושה התבודדות, הוא בכלל לא היה יודע שהוא לא מכוון בתפילה, עצם זה שאברך יודע מזה שהוא לא מכוון, והוא כותב מכתב על זה, והוא מבקש עצה על זה, ואלו הדאגות שלו, שהוא לא מכוון בתפילה, זה מגיע

הקב"ה יכול לעזור, יוסף היה איש מצליח רק בגלל שדיבר עם ד', ורק בגלל שסמך על ד' וידע שד' עושה הכל, כשמישהו מבקש ממך טובה תגיד לו 'בעזרת השם אשיג לך את זה', אוי ואבוי כשמישהו שוכח מהקב"ה ואומר 'תסמוך עלי', 'אני יסדר לך את זה', ההצלחה של האדם זה רק אם הוא מכניס את הקב"ה, כל הבעיות נופלות כשמכניסים את הקב"ה לתמונה, היום בעולם יש הרבה בעיות נפשיות, חרדות ופוביות וכו' שורש הכל זה פחדים, והולכים למטפלים שיטפלו בבעיה, ושואלים אותו איך אתה מרגיש, ומה הרגשת אחרי זה, ומה היה לפני זה, ותנשום פנימה, ותנשום החוצה, משגעים אותם, צריך להדליק נרות ולהאיר להם את הנשמות, תדברו איתם מהשם, ושוב פעם מהשם, רק הקב"ה יכול לעזור להם.

כשמכניסים את הקב"ה יש אור

יחזקאל הנביא אומר 'והנה כבוד אלוקי ישראל בא וגו' והארץ האירה מכבודו', כשמדברים מהקב"ה הכל מתחיל להאיר, רבינו מביא את הפסוק הזה [בשיחות הר"ן שיחה קל"ו], ומבאר שכפי מה שהאדם מכניס את הקב"ה ומבטל עצמו להקב"ה, כך החיים מאירים לו. ולכן במקום שילכו למטפלים על כל הבעיות והחרדות, צריך להכניס את הקב"ה לתוך כל הבעיות, המלמדים והמחנכים יודעים שזו הנקודה העיקרית כאן במוסדות, יש הרבה דברים במוסדות, אוכלים שם וצובעים שם וכו', אבל לא לזה פתחו את המוסדות, פתחו את המוסדות לנקודה העיקרית שהיא האמונה,

חסדי השם, על כל דבר הוא הזכיר את הקב"ה, איך העסק שלך, אני מודה להקב"ה על הפרנסה שלי, ועל זה רואים ש'השם איתו', כי הוא כל הזמן הזכיר את הקב"ה, ולהזכיר שם השם ולדבר עם השם אלו הדברים שרבינו מלמד אותנו, ואת זה למדתי ממוהרא"ש כל השנים, וזה מה שלומדים בכיתה א' כאן בחדר היכל הקודש, רבינו אמר פעם, למה חולקים עלי, הרי יש מאות אדמור"ם ועל אף אחד לא חולקים, לכל אחד יש את הדרך שלו וכולם מכבדים אותו, ויש מקומות שיש להם דרך קצת מעניינת ואולי אפילו מוזרה, אבל מכבדים את כולם, ורק על רבינו יש התנגדות ומחלוקת, ואומרים מילא החלשים צריכים חיזוק, אבל אתה אברך טוב מה אתה מחפש שם, למה יש טענות רק על רבינו, רבינו מתרץ את זה, בליקוטי מוהר"ן [חלק ב' סימן צ"ג], על פי דברי חז"ל [ברכות ו:]: שתפילה היא הדבר הגדול העומד ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בזה, ובגלל שכל עסקו של רבינו היה תפילה, לכן מזלזלים בו וחולקים עליו.

רק הקב"ה מביא הצלחה לאדם

אנשים טרודים בעסקיהם, וכשיש להם יום עסוק מאוד בביזנס, הם חותכים חלק מהתפילה כדי להזדרז לעסק, ורק ביום שאין מה לעשות ואין הרבה עבודה ממשיכים לשבת בבית מדרש כל התפילה, אבל אם יש משהו לסדר, דבר ראשון לוקחים זמן מהתפילה, ולא יודעים שצריך להיות בדיוק הפוך, אם אתה צריך הצלחה, ההצלחה תבוא רק על ידי תפילה, רק

ולילדים קטנים אומרים ללכת למזוזה ולבקש, כשמכניסים אמונה ומכניסים את הקב"ה, כל הבעיות נופלות, וזה ה'נר חנוכה' שאנחנו הולכים להדליק עכשיו, להאיר את החשיכה, להכניס את הקב"ה ולהאיר את הארץ עם כבודו.

בימי חנוכה צריך להיות עם הילדים בבית

אני רוצה לחזור שוב על דברי מוהרא"ש בענין הנסיעה לשבת חנוכה, מוהרא"ש מאוד רצה שיסעו לציון של רבינו בכל עת מצוא, מי שרק קורא את המכתבים רואה איך מוהרא"ש דוחף אנשים בכל השנה כולה לנסוע לרבינו, המון פעמים הוא כותב לאנשים, תראה לנסוע לציון רבינו כמה שיותר מהר, אבל על שבת חנוכה אמר מוהרא"ש שצריך להיות עם הילדים בבית, היום קשה להיות מוקדם בבית בכל ימי החנוכה, כי החנויות נסגרות יותר מאוחר, ועד שמגיעים הביתה כבר מאוחר, ולכן צריך לזרז יותר, תבואו הביתה בזמן, הילדים הקטנים הולכים לישון מוקדם, תתפללו מעריב מיד בזמן, ותבואו הביתה תדליקו את המנורה עם הילדים, ותחלקו להם קצת ממתקים, תשירו איתם, תעשו את זה מעניין, אבא צריך להיות בימי החנוכה כמו מלמד, כל מלמד חושב כל יום איך אני הולך היום להחזיק את הכיתה, אני לא יכול כל יום להגיד אותם מילים, היום אחלק להם ליקריץ' היום אחלק להם כרטיסים, ככה האבא צריך לחשוב כל יום איך הוא יחזיק את הילדים כמה דקות ליד המנורה, בשעה הקשה ביותר של הילדים.

להגיד לילדים שוב ושוב שהקב"ה כאן, ומספרים להם סיפורים של השגחה פרטית, וסיפורים של תפילה, וגם בשולחן שבת צריך כל אבא לספר סיפורים של תפילה שקרה לו במשך השבוע, כגון איך שהוא חיפש חניה וביקש מהקב"ה ומצא, הילדים שגרים בקרית ברסלב לא מבינים בכלל מה זה אומר לחפש חניה, אבל אפשר להסביר להם שיש בעיה כזאת בעיר... לספר לילדים איך היו צריכים לקבוע תור אצל מישוהו גדול וכל אחד שלח אותך למישוהו אחר, ואז ביקשת מהקב"ה, ותוך כמה ימים קבעו לך תור, וב"ה הצלחת, אם תספר ככה לילדים שלך אתה תאיר לו את החיים.

אם מתפללים אין פחדים

אם ילד מתעורר באמצע הלילה שהוא מפחד מכלבים, מה תעשה איתו, תלך איתו בבוקר לאיזה 'חכם', והוא יסביר לך שגם ההורים צריכים טיפול וגם שאר הילדים, לחכם הזה יהיה כבר ממה להתפרנס, אבל אתה לא תראה ישועה מזה, תגיד לילדים שיש הקב"ה, תדבר איתו דיבורי אמונה, למדנו השבוע בירושלמי בענין תפילת מעריב אם היא רשות או חובה, ואומרת הגמרא שאם הבן אדם כבר במיטה אין מטריחין אותו לרדת להתפלל ערבית, אומר על זה ר' זירא, שמתי שהוא עשה ככה, שהוא נכנס למיטה לפני ערבית, ורצה לסמוך על המ"ד תפילת ערבית רשות, היו לו פחדים כל הלילה, ולכן חייבים להתפלל, ואפשר להסביר לילדים שמי שלא מדבר עם ד' יש לו פחדים, אם הם ילדים גדולים כבר אפשר להגיד להם שיתפללו ערבית,

להשאיר את כל העבודות בצד למען ילדינו

אברך שאל אותי מה לעשות שיש אצלם מנהג שבחצי השעה הראשונה לא שרים זמירות, רק מסתכלים על הנרות, כך נהג הרה"ק הדברי חיים מצאנז זי"ע, וכך נהגו פעם בחצרות באבוב, היום כבר התחילו לשיר שם, ושואל האברך מה אני עושה עם הילדים שלי, אמרתי לו שלמען הילדים צריך לשים בצד את כל העבודות האלו, כמו שר' נתן אמר, תיקון חצות היא עבודה גדולה מאוד, אבל אני צריך לברך ברכות עם הילדים וצריך לקרוא איתם קר"ש, ור' נתן המתין כל יום עד שהילדים חזרו מהתלמוד תורה ולא הלך לישון אף שמאוד רצה לקום בחצות, אנשים שואלים אותי למה ראש הישיבה לא מתפלל ליד הסטנדר, אני אומר שבעז"ה כשאסיים לחתן את הילדים אתנהג כמו יהודי מכובד אל תדאגו, בינתיים אשגיח על הילדים שלי, אני לא רוצה שיסתובבו בחוץ, מי מסתובב בחוץ רק אנשים וכו', לכן אני צריך לשבת כעת עם הילדים שלי, בעז"ה עוד יהיה לכם בעתיד ההזדמנות שראש הישיבה ישב למעלה, וכן לגבי חנוכה, המנהגים האלו מאוד מאוד חשובים, אבל יש לך כעת ילדים קטנים, תשיר איתם קצת יוונים, תשיר איתם ליד הנרות איזה שיר יפה שיבינו, רבש"ע אני רוצה להיות ירא שמים, רבש"ע אני רוצה ללמוד תורה, תעשו להם נעים בימי חנוכה.

אור הגנוז

חג החנוכה הוא זמן של אמונה, יש

אנשים שהם כבויים בכל השנה, ובימי החנוכה משהו נדלק שם, ורוצים שוב להתחיל מהתחלה, ממש מה שכתוב בכל הספרים הקדושים שיש כזה דבר 'אור הגנוז', זה נשמע משהו מאוד גבוה, אבל הכוונה כפשוטו, אצל כל אחד יש אור שגנוז בתוכו, מבחוץ נראה שהוא לא לומד ולא מתפלל, ופתאום בחנוכה הוא רוצה להיות יהודי טוב, האור הגנוז נדלק אצלו, גם אם הוא למטה מעשרה טפחים, גם אם ברשות הרבים ונפל מהקדושה, וגם כשזה לילה וחושך, פתאום הוא רוצה לחזור אל ד' בימי החנוכה, הוא רוצה לעשות תשובה, ורוצה ללמוד, אני אומר לכם שבכל שנה ושנה אני רואה את זה איך אנשים שכבר נכבו לגמרי מגיעים בימי החנוכה ומתעוררים ורוצים להיות יראי שמים.

התפילות ליד הנרות

תעשו תפילות ליד הנרות, מוהרא"ש כתב תפילות יפות מאוד שאפשר להתפלל ליד הנרות, תסתכלו בספר 'נר לצדיק', יש ארבעה תפילות נוראות, בפרט התפילה הרביעית, איך שאפשר לבכות בנרות שיהיה לנו שייכות עם התורה, שלכל הפחות פעם אחת בחיים נוכל לעבור על כל התורה הקדושה. צריך זכיה גדולה לזכות לזה, בן אדם יכול להיות כאן שבעים שנה ולא לעבור על התורה פעם אחת, ב"ה שכל אחד כאן כבר סיים ששה סדרי משנה המון פעמים, אבל יש כל כך הרבה חלקי התורה, בבלי, ירושלמי, תוספתא, הלכה, מדרשים, אני זוכר שבתחילת התקרבותי אמרתי את התפילה הזאת מתוך געגועים

וכולם ידליקו על השולחן, ושרים ביחד ומספרים להם מהקב"ה.

לספר לילדים על גזירת החינוך שבכל דור

מה מספרים לילדים בחנוכה, מספרים להם שבכל דור ודור מגיעים גויים שרוצים להחריב את היהדות ולסגור את תלמודי התורה והישיבות, בכל דור יש יונוי חדש, גזירת חינוך, זה לא מה שהיה בפורים, בפורים רצו להרוג את היהודים ולזרוק עליהם פצצות, אבל היוונים רצו להחריב את החינוך, ללמד את היהודים את כל הטומאות, ושלא ילמדו חומש וגמרא, והגיעו הצדיקים, החשמונאים הקדושים, והם החליטו שממשיכים בתלמודי תורה יהיה מה שיהיה, ועשו קטעים ליוונים עם הסביבון וכו', תספרו להם הכל, שעשו כאילו שמקשיבים להם, אבל בשקט למדו עם הילדים, וניצחו את היוונים, אם אין לכם ילדים, תספרו את הסיפור לעצמכם, אם אתה לא נשוי תספר לעצמך את הנס, אתה לא חייב לספר בפה, אתה יכול להגיד לעצמך במוח, שבוודאי ד' יעזור לך בסוף.

נר איש וביתו – שלום בית

חנוכה זה זמן של נר איש וביתו, תבקשו ליד הנרות מהקב"ה שאתם לא רוצים לריב בבית, שיהיה שלום בבית, אנשים משועממים ומשגעים את האשה כל הזמן, עכשיו תעשי כך ותעשי כך, תניח לה, מי שמוכן לוותר לאשה ולהכניע את מידותיו לאשתו, יכול להרגיש ממש השראת

גדולים, ב"ה שזוכים להיות כאן אצל רבינו וזוכים כבר לקיים את כל מה שביקשנו בתפילה, אבל צריך לבקש שוב, לעבור שוב ושוב על כל התורה כולה ולהתקרב מחדש.

להדליק מוקדם עם הילדים הקטנים

מי שיש לו ילדים קטנים יבוא הביתה מוקדם, אפשר לעכב קצת את הילדים אבל לא תמיד זה יוצא טוב, ואלו שסוחבים את הילדים למסיבות חנוכה, סתם מזיקים להם, לכן אדם מבוגר זה מאוד נחמד לטייל כל לילה במסיבה, אחרי שאחתן את הילדים תסחבו אותי כל לילה למסיבה, אני מוכן להיות נואם הכבוד, אבל כעת עם הילדים, אין לי מושג איך בשעה כזאת מאוחרת אני מוציא אותם מהבית ומחזיר אותם בחזרה, תעשו את המסיבות בבוקר ואוכל ללכת איתם, אבל בשעות הערב אי אפשר לצאת איתם, זה נכון שעל פי ההלכה אפשר היום לצאת חובה גם אם מדליקים קצת יותר מאוחר, הפוסקים מביאים כמה תירוצים למה אפשר להדליק יותר מאוחר, זה נכון שמוהרא"ש מאוד הקפיד להתפלל מעריב בזמן ולהדליק מיד, אבל אפשר למצוא פוסקים שיקילו, אבל כל זה כשאין ילדים קטנים, כי אם יש ילדים קטנים, תדליקו הכי מוקדם שרק יכולים, אם על ידי זה יפסדו אותך מהעבודה אני לא יכול להגיד לך, אבל מי שיכול, שילך הביתה הכי מוקדם, אפשר ללכת למקוה עוד לפני זמן מעריב, ומתפללים מיד מעריב והולכים הביתה ברוגע, ואם אין מספיק מקום בחלון או בדלת, מספיק שהאבא ידליק שם,

אחד את השני, ואני אומר לכם שעם תפילה אפשר לפעול הכל, הבעיה היא שאנשים מתייאשים, ואומרים לעצמם, הכל טוב וזהו, אני אלך בדרכי והיא בדרכה וזהו זה, ואז אני שואל אותו למה הרמת ידיים ואיבדת תקווה, הוא אומר שהוא כבר ביקש המון על כך, ואני מנסה להבין אם כבר התפלל עשר פעמים על זה ובדרך כלל התשובה היא לא, וגם אם כן, תתפלל עשרים פעם, וארבעים פעם, תתפלל שוב, תוציא עוד תפילה מהפה, רבש"ע תעזור לי שאוכל להסתדר עם אשתי, שאוכל לראות את הטוב אצלה והיא תוכל לראות את הטוב אצלי, שנהיה שמחים בבית, יש אברכים שמתבשלת אצלם מחשבה כזאת, למה התחתנתי איתה, הייתי יכול להתחתן יותר טוב, מחשבות כאלו מגיעות מזה שלא שומרים על העיניים, ומי מדבר אם עוד עובדים במשרד שלא שומרים על כללי הצניעות, ירחם השם, חז"ל אומרים הרהורי עבירה קשים מעבירה, והפשט הוא פשוטו כמשמעו, האברך אוכל את הלב בגלל ההרהורים, לא טוב לו בבית, לך בצד ותבכה להקב"ה, רבש"ע אני רוצה להיות מרוצה בבית.

להיזהר מפרישות

ולפעמים כשהאברך רוצה להיות טוב מגיע היצר שמתחיל להגיד, אולי כן צריך להחמיר בפרישות, אולי מוהרא"ש לא כל כך צדק בזה, הרי אני רוצה לזכות לאור הגנוז... ואני אומר לך שאם אתה רוצה לזכות לאור הגנוז תשמור על העיניים שלך, ואל תוסיף חומרות בבית, עבודת השם היא לא פרישות וחומרות, אני לא יכול לדבר

השכינה בבית, איש ואשה שזכו שכינה שרויה ביניהם, אל תפחדו כי אני מוסר שיעורים גם להן, אבל כעת אני מדבר לאברכים, תוותרו בבית, אתה תגיד מה שאתה רוצה, מותר לך להגיד וצריך להגיד, אבל היא אומרת אחרת, תנסה לשוחח על זה, אבל אם היא עומדת בשלה, תוותר לה, אסור להיות סמרטוט, מותר להגיד וצריך להגיד ותנסה להסביר את הצד שלך, אבל אל תיכנס לויכוח, כעת תוותר, ואחרי תקופה תנסה שוב ותסביר שוב שזה מאוד חשוב לך ככה, וכמובן לתת המון המון מילים טובות, לא להיות קמצן בדיבורים יפים בבית, תדבר יפה כל הזמן, גם אם אתה חושב שזה לא נכנס עכשיו, אם היא אומרת שהיא לא רוצה שתדבר כך, אז כרגע אל תדבר ככה, אבל אם המוח שלך אומר לך שלא מדברים כך אל תקשיב למוח שלך, תגיד מילים טובות, לפעמים קשה לאשה לקבל מילים טובות בפרט אם היא עברה ילדות קשה או שבבית שלה לא דיברו כך, ולכן היא אומרת לבעל שלא ידבר ככה, ולכן אל תדבר, אבל מחר תנסה שוב לזרוק מילה טובה, לאט לאט היא רק תחכה למילה הזאת, וזה ינסוך בה המון המון כוחות, תבקשו על זה בנרות חנוכה.

תפילות על שלום בית

מוהרא"ש אומר לבחורים שיתפללו ליד הנרות 'נר איש וביתו', רבש"ע אני צריך 'ביתו', אני צריך שידוך, ואני אומר לכם שגם האברכים צריכים 'ביתו', צריכים ועוד איך, רבש"ע אני צריך בית, אני רוצה לחיות בשלום עם אשתי, שאנחנו נבין

מהכלים היפים על השולחן כשאבא ואמא כועסים אחד על השני, והילדים כל כך נלחצים מהדבר הזה, הם מסכנים גדולים, אם הדבר הזה קורה פעם אחת, אז קרה, אבל אם זה קורה פעם שניה ופעם שלישית וכו' וכו', בסוף הילדים גדלים לא בריאים, ועל מה מקריבים אותם, בגלל איזה מאכל שלא היה מוכן, ומצד שני כשאבא ואמא מדברים יפה הילדים כל כך נהנים, אפילו הילדים שעדיין בעריסה ולא יודעים לדבר, מחייכים מאוזן לאוזן כשרואים את ההורים מדברים יפה זה לזה.

לעשות סעודת שבת נעימה למען ילדינו

מגיעים ימי החנוכה ורוצים לקנות מתנה לילדים, המתנה הכי גדולה זה שההורים מדברים יפה זה לזה, וכשצועקים אחד על השני ואחרי זה מפייסים וקונים מתנה אין לזה שום טעם, כל השולחן היה מוכן לשבת, והיא הלכה לישון כי היא נעלבה, והיא לא מוכנה לצאת לסעודת שבת, לילדים הקטנים אפשר למכור סיפורים שאמא לא מרגישה טוב, אבל הילדים הגדולים קולטים טוב מה שקורה, ואחרי שהרסו את כל השבת רוצים להתפייס, זה לא עובד ככה, לא איתה ולא עם הילדים, וחייבים שיהיה נעים בשולחן שבת לילדים, היה לי השבוע אורח בסעודת שבת, והוא שאל אותי מה זה הדבר הזה שראש הישיבה יושב ב'שלום עליכם', אמרתי לו אני כל שבוע מתבודד על זה שוב וחושב אולי אני לא עושה טוב, אבל קודם כל אני ראיתי את מוהרא"ש יושב ב'שלום עליכם', זכיתי לאכול אצלו

ברבים, אבל אני חייב לדבר קצת שתדעו מה לעשות ולפחות תדעו מה לשאול, אולי לא הדריכו אתכם נכון, מי ששומר על התורה ומקיים את התורה ומצוותיה, צריך שיהיה לו יותר קל לעבוד את השם אחרי הנישואין, ואיך יכול להיות שאברכים זועקים שרק אחרי החתונה התחילו הנסיונות הכבדים שלהם, לצערי הרב זה מגיע מאלו שמדריכים שלא על פי תורה, ומדריכים לחומרות ופרישות, אני לא יכול להגיד את מה שמוהרא"ש היה אומר עליהם, שהם בעצמם אנשים נמוכים ורק יודעים להגיד לאחרים מה לעשות ומה להחמיר, אנחנו צריכים ללכת לפי התורה, לשמור על כל ההלכות כמו שצריך ולחיות על פי התורה.

המריבות בכל ערב שבת

מגיע שבת קודש, והס"מ גם מגיע ומנסה לקחת את השבת מכל יהודי ויהודי, אברך אחד מספר לי שכל השבוע הכל טוב אצלו בבית, אבל כשמגיע יום שישי יש מריבות מדי שבוע בשבוע, אמרתי לו שזה ממש מה שאני רואה ב'אשר בנחל', שבכל ערב שבת מגיע הס"מ ומניח כוחות עצומים לקלקל את השלום בית, והאברך אומר לי שכמה שהוא מנסה כל שבוע לעשות נעים בערב שבת, תמיד קורה משהו, ומישהו צועק על השני, והשני עונה בחזרה, ובסוף נכנסים לשבת כשלא מדברים זה עם זה, ומי סובל מזה, רק בני הזוג סובלים, מה יש מזה שיש אוכל ויש שולחן יפה אם לא מדברים זה עם זה, כולם רוצים שבת נעימה בבית, מה יש

לראות עליך עכשיו, כמה זמן לוקח לך לעשות תשובה, מה כבר עשית השבוע, והם לא מבינים מה הוא רוצה, צריך לדעת שבעת אמירת לשם יחוד זה באמת זמן קדוש, גם באמירת לשם יחוד קודם קידוש, זה באמת עת רצון, אבל הכל חייב להיות נעים, אם לא נעים בבית עדיף לא להאריך עכשיו, לא לקלקל לכולם את הטעם הטוב של הסעודה, אי אפשר לקחת את כל הדברים שהצדיקים הוסיפו למצוה, ולקלקל את המצוה עצמה, עדיף לעשות את המצוה עצמה, לעשות קידוש ולהדליק נרות חנוכה, ולא לקלקל את כל האוירה הטובה בבית, מאוד מאוד חשוב להכין פתילות לבד, אבל אם בזמן הזה הילדים מתעצבנים וכל האוירה מתקלקלת, אולי עדיף קודם להדליק את הנרות, ואחרי זה לעשות את הפתילות... צריך שהמצוות יהיו עם טעם טוב, שיהיה נעים בבית כשעושים את המצוות.

טעם הסופגניה כשלא מדברים

האברך קנה מנורה נפלאה, מכסף טהור, והכל מסביב כל כך יפה, ועוד מעט יש מסיבה גדולה והכל מוכן יפה, והאנשים הולכים לבוא וליהנות, אבל הוא היה חייב לצעוק על אשתו ולפגוע בה באיזה מילה, כמה הוא כבר יכול ליהנות מכל זה, כמה טוב יכולה להיות סופגניה כשהבעל והאשה לא מדברים זה עם זה, אני חושב שאין לזה שום טעם, אבל אם האברך היה לוקח את העצה של יוסף הצדיק, והיה מבקש קודם שנכנס לבית שלו, היה מציל את עצמו, מהרכב עד דלת הבית יש שתי דקות, ובהן אתה יכול לבקש, רבש"ע

שלשה שבתות, וחוך מזה אני יודע שאני לא יכול להתחיל את סעודת השבת עם צביטות... כשאני יושב אני בקושי מצליח להתחיל עם חיוך, אבל אם צריך לעמוד ישר, זה בלתי אפשרי, כל שניה יש הערה אחרת, אל תזיז את הכסא, אל תלך לשם, אל תגע באח שלך וכו', תן להם לשבת על הכסא שלהם, הם רעבים, כשיושבים הם רגועים יותר, ואני נוהג לדבר משהו באמצע השיר, כדי לא להעמיס עליהם עם השיר, כמה כח וסבלנות יש לו להחזיק ראש באמירת ריבון כל העולמים, לכן אני באמצע מספר איזה מעשה של תפילה, או איזה מילה טובה שאחד המלמדים אמר לי על אחד הילדים, אני גם תקיף כשצריך ואני גם מעיר כשצריך, אבל אי אפשר להעיר יותר מדי בעשר הדקות הראשונות, זה מעצבן, וזה מאבד את כל הטעם הטוב של הסעודה, גם לאבא וגם לילדים.

שיחיה נעים לילדים ליד המנורה

אותו דבר זה במנורה, יושבים חצי שעה ליד המנורה, צריך לחפש כל הטריקים שרק אפשר לעשות כדי שיהיה להם נעים, לא לצעוק עליהם כל הזמן, מוציאים ממתקים, לילדים הקטנים נותנים מיד, לילדים הגדולים אפשר לתת אחרי 'מעוז צור', או לתת להם להחזיק את זה ביד בינתיים, אברך אחד שאל אותי מה לעשות שאצל הוריו היו עומדים באמירת לשם יחוד ברצינות, אף אחד לא זז, כולם מסתכלים על האבא, ויודעים שזה עת רצון, והוא אומר לאשתו ולילדים שיעמדו ככה, והם לא מבינים מה הוא רוצה, אשתו אומרת לי מה אני צריכה

יותר יקרים הוא בכלא, המזרון הכי נוח זה כששוכבים על זה ושמיים, מי ששם יושן מצויין והכל טוב לו.

לחודות להקב"ה בשפה המדוברת

תנסה להגיד ליהודי ברחוב, שלא היה לך חניה וביקשת מד' ומיד מצאת חניה, גם אם היהודי ירא שמים, הוא מיד יגיב לך, מה אתה חושב שאפשר ככה לדבר עם ד', מה זה הדברים החדשים האלו... מדברים ועושים מה שרוצים, מה זה החיזוק והדרשות, מי צריך חיזוק, צריך ללמוד ולהתפלל וזהו, אשרינו שרבינו נותן לנו חיזוק ונותן לנו את הפה לדבר עם ד', אני ראיתי את זה אצל אנשים מאוד חשובים, כשמישהו שואל אותי איך אני מרגיש מה קורה בישיבה, ואני אומר, הודו לד' כי טוב, ואז הוא אומר לי מה כל כך טוב, מה כל כך הודו לד', אם הוא מישוהו שאני לא צריך להתנהג אליו בדרך ארץ הייתי אולי מוריד סטירה על דברי כפירה כאלו, אבל בדרך כלל מדובר באנשים חשובים ואני פשוט שותק, ומחייך לעצמי, מה כל כך קשה לקבל שיש הקב"ה בעולם, והוא כל כך טוב אלי, לאנשים קשה לשמוע את המילה "שכח" אייבערשטער", מותר רק להגיד "שכח" והודיה', הוא אפילו לא יודע מה זה, בן אדם נעמד לדבר דרשה בשמחה שלו, הוא מקריא איזה פסוק שאין לו מושג מה כתוב שם, אודה ד' מאוד בפי ובתוך רבים אהללנו, אבל הוא לא מסוגל לשמוע את המילים "שכח" אייבערשטער", כל עוד שלא מבינים מה אומרים, וזה משהו רחוק מדי, אפשר לקבל את זה, אבל אם אומרים

תעזור לי שאהיה שמח, רבש"ע תעזור לי שלא אאבד עשתונות, ואם אשתי במצב רוח נוראי, תעזור לי שאוכל לעשות לה מצב רוח טוב, ושלא אני איהפך גם למצוברח, תעזור לי רבש"ע שארצה להיות בבית, שאני יאהב את הבית, שיהיה לי סבלנות להקשיב לילדים שלי.

מי שמדבר עם ד' לא נמצא בכלא

היה פעם חסיד חב"ד שישיב בבית האסורים המון שנים, הוא ישב סתם ללא סיבה הגיונית, רק בגלל אנטישמיות, ושם בכלא הוא כתב הרבה מכתבים, הוציאו ספר מזה, וזה מאוד מעניין, ככל מכתב הוא מתחיל לכתוב 'אני כותב במקום שקוראים לזה כלא', ממש כמו יוסף הצדיק, הוא היה בכלא אבל התורה אומרת שזה רק נקרא כלא, כי הוא איש מצליח, כמה מצליח אפשר להיות בכלא, אבל התורה אומרת שהוא איש מצליח, כי מי שמדבר עם ד' הוא לא בכלא, ומי שנמצא בתוך ארמון יפה, והוא לא מרוצה, והוא לא מדבר עם ד', ורק מקנא במי שיש לו בית יותר יפה ורכב יותר יפה, הוא נמצא בכלא, יש לו פרנסה ברווח גדול אבל הוא לא מרגיש טוב כי יש מישהו שיש לו יותר כסף ממנו, אז הוא בכלא, יוסף הצדיק יושב באמת במקום שנקרא כלא, אבל הוא מרוצה והוא מדבר עם ד', הוא איש מצליח הוא לא בכלא, אברך יושב ברכב שלו והוא אומר להקב"ה תודה לך הקב"ה על הרכב, תודה לך הקב"ה על הבית שיש לי, על המיטה שיש לי, הוא איש מצליח, אבל מי שכל הזמן חושב שלשני יש מזרונים

לפני יומא דפגרא מותר לדבר קצת מהקב"ה, וגם לא להגיד את המילה 'אייבערשטער', רק הקדוש ברוך הוא, אמרתי את זה למוהרא"ש ושאלתי מה לעשות, אמר לי מוהרא"ש שאמשיך לדבר עם הילדים מהקב"ה על אף שיזרקו אותי מהמוסד, בינתיים צריך להמשיך לדבר איתם מהקב"ה, ואחרי זה הגיעו עם טענה למה אני מלמד את הבחורים לעבור על הפרשה כבר מיום ראשון, זה זלזול בפרשה, כי כך ביום חמישי כבר אין להם עול, וצריך שבכל יום שישי ושבת שיהיה עול מזה שצריך לעבור על הפרשה, בליל שבת חושבים שיעשו את זה בבוקר, ובבוקר חושבים שיעשו את זה אחרי הסעודה, וביום ראשון קולטים שעבר עוד שבוע ולא עברו על הפרשה ואז מחליטים שבשבוע הבא כן יעברו על הפרשה... המנהיג של המוסד שלמדתי שם הוא יהודי ירא שמים גדול, ודיברתי איתו על כך ואמרתי לו שאני רואה שהבחורים לא עוברים על הפרשה, על פי סדר הישיבה הם צריכים ביום שישי להישאר עם התפילין אחרי התפילה עד שיסיימו את הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום, אבל הם רעבים, ואני צריך לריב איתם, הם מתחילים לעבוד עלי שהם צריכים לצאת לשירותים, ובינתיים נכנסים למטבח לאכול, ואני לא רוצה לריב איתם, ולכן אני מלמד אותם ללמוד כל יום קצת מהפרשה, והרב הזה אכן אמר שאני צודק.

לא להפוך את הבית למשרד

לכל הפחות אתם תחזירו אמונה בילדים שלכם, תעשו מה שאתם יכולים, תספרו לילדים מעשה של

מילה שמתחברים זה כבר יותר מדי.

איך מותר להגיד שכ"ח אייבערשטער

תלמיד חכם אחד אמר לי איך מותר להגיד ישר כח להקב"ה, כי לבן אדם אומרים יישר כוחך, שיתחזק כוחו, אבל איך אפשר להגיד להקב"ה שיתחזק כוחו, אז קודם כל כשאני אומר לחבר שלי "שכ"ח" אני לא מתכוון שיישר כוחו ויתחזק כוחו, זה סך הכל להביע את הערכה שלי על מה שעשה לי, זה מילה של הודאה, ולכן כשאני אומר להקב"ה "שכ"ח" אני לא מתכוון לכל המילה הזאת של 'יישר כוחך', וחורף מזה אם רוצים לדבר לומדות, אוכל להוציא את הזוהר הקדוש ברעיא מהימנא פרשת בא, שאומרים בליל הסדר, פיקודא בתר דא, שכוחו של הקב"ה מתחזק על ידי שמודים ומהללים להקב"ה, ולכן אפשר להגיד יישר כוחך להקב"ה, כי אנו מודים ומהללים אותו ומחזקים את כוחו.

לדבר מהקב"ה

כשהייתי מלמד בתלמוד תורה, אמרו לי שאסור לי לדבר יותר מדי מהקב"ה, זה שעשה איתי את התנאים האלו כבר לא בעולם הזה, והוא התחיל להסביר לי, שאם אני מדבר איתם הרבה מהקב"ה, הם יבואו לזלזל בהורים שלהם, כי הם רואים שההורים שלהם לא מדברים כל כך הרבה מהקב"ה, ואם אני ידבר איתם יותר מדי הם יזלזלו בהורים, אמרתי לו, אני הולך הביתה וסוגר את החומש והגמרא, כי ההורים שלהם לא לומדים חומש וגמרא, הוא אמר לי שרק

בעבורי, ושם כתוב לשמור על הבית בקדושה, ולכן כל מי שחייב משהו לפרנסתו שישאיר את הכל במשרד, אל תשאירו את זה ברכב, כי אחרי זה יושבים ברכב כל הלילה, כבר עדיף אולי להיכנס הביתה עם הטלפון מאשר לשבת ברכב כל הלילה, אבל הכי טוב זה לשכור משרד ושם לעבוד לפרנסה, ואת הבית להשאיר נקי, ואני אומר לכם שאתם תראו נפלאות בבית, פתאום יהיה לכם קשר טוב עם הילדים, כי לא תהיו עסוקים עם הטלפון, ואז תסתכלו על הילד שלכם, הוא יהיה הסטטוס שלך, ומי שקשה לו, כעת הזמן לפעול על זה, בנרות חנוכה אפשר לפעול ולבקש לזכות לזה.

תפילה, ואם אין לכם מעשה שהיה לכם השבוע, תספרו להם מה שכבר סיפרתם שבוע שעבר, יש עוד משהו חשוב ששכחתי להגיד לכם, תשאירו את הבית כבית ואת המשרד למשרד, אל תערכבו את היוצרות, אל תעשו את הבית למשרד, גם אני עושה ככה, אנשים שואלים אותי למה אני לא מוציא כל שבוע קטע מהזוהר, ואני יודע שאם אכניס מחשב הביתה אוכל לכתוב כל הלילה, כי קשה לי לכתוב עם היד, אבל אני נזכר שוב מדיבורי מוהרא"ש, שיש משרד ויש בית, אל תערכבו את הדברים, אל תעשו מהבית משרד, מוהרא"ש לא אמר לי את זה באופן אישי, אבל אני מסתכל ב'אשר בנחל', כל המכתבים שם נכתבו גם

שיעור לבחורים בישיבה ד' מקץ תשפ"ה

ובוודאי שלא יגלו את הסוד, וסיפר רבינו שהשליח הראשון הגיע למדינה של האויבים ובחכמה גדולה הסתיר עצמו, ואף אחד לא ידע בכלל שהוא שייך למדינה של המלך ועבר שם בקלי קלות והגיע למדינה השניה והעביר את הסוד למלך, את השליח השני כן תפסו והרגישו שהוא ממדינת אויב, קצת חקרו אותו אבל הוא גם הצליח בחכמה יתירה לצאת מזה והעביר את השליחות בסוד גדול, וחזר למדינתו, אבל השלישי היה בטלן גדול, מיד ראו עליו שהוא שייך למלך הזה ותפסו אותו ועשו לו עינויים נוראים, אי אפשר בכלל לתאר מה הוא עבר, אבל הוא היה חזק ולא גילה, וכששלשתם חזרו למלך, שאל המלך למי מגיע שכר יותר גדול, וחלק מהאנשים ענו שלראשון מגיע השכר הכי גדול, כי הוא עשה בכזו חכמה שבכלל לא שמו לב אליו, וחלק אמרו שלשני מגיע שכר גדול, כי אף אחרי שתפסו הוא הצליח בחכמתו לצאת מהם, אבל המלך בעצמו אמר, שלשליח השלישי מגיע השכר הכי גדול, כי הוא גם רצה שלא יתפסו אותו, אבל תפסו אותו, והוא סבל יסורים נוראים ולא נשבר ונשאר נאמן למלך, רבינו לא מסיים את הנמשל, אלא כותב 'והנמשל מובן קצת למבינים'.

• מוהרא"ש כן מסביר את הנמשל,

• אנחנו הולכים לזכות בעוד כמה שעות להדליק את המנורה הקדושה, המצווה הקדושה של ימי חנוכה היא מצווה שניתנה לנו לאנשים הפשוטים, אני לא יודע מה הצדיקים הקדושים חושבים ומשיגים בהדלקת הנרות, אבל אני יודע כמה המצווה הכרחית בשבילי, אנחנו שכל כך מנסים להיות טוב וזה לא הולך לנו, יוונים נקבצו עלי, היוונים התחילו דווקא איתי, ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים, הם פרצו לי את החומות, יש לכל יהודי חומה על העיניים ועל הפה ועל האוזניים ועל האף, ורח"ל היצר הפקיר לנו את החומות, ורואים רח"ל עבירות בסתר, ושומעים עבירות ומדברים עבירות, וגם את האף פרצו, רבינו אומר שהאף מרמז על אמונת חכמים [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א], ועל אף שהיוונים באים נגדי כל הזמן שוב ושוב ופורצים לי את החומות, אני מתחזק נגדם.

• רבינו סיפר פעם [הקטע האחרון בספר שבחי הר"ן] שהיה פעם מלך שרצה לשלוח סוד למלך אחר שהיה ידיד שלו במדינה אחרת, אבל באמצע עוברים מדינה ששם נמצאים השונאים החולקים על המלך, והמלך שלח שלשה שליחים עם דבר סתר, והזהיר את השליחים שיזהרו מאוד שכשעוברים שם במדינת האויב שלא יגלו מי הם

הרכבת ומתחילים להתנהג לא כמו שצריך, לא נאשים אף אחד בזה, לפעמים זה נגרם על ידי חבר או על ידי מישוהו מהמשפחה, אבל זה קרה, זהו, אני לא צדיק, ואעפ"כ אני מגיע שוב ושוב ללחום עם היצר, ומבטיח כל יום להקב"ה שאני הולך להיות טוב, חנוכה זה ממש החג שלי, אין לי מושג מה הצדיקים חושבים, אני מרגיש שזה החג שלי, וטמא כל השמנים, הס"מ ניסה לטמא אותי לגמרי, ר' נתן אומר ששמן הכוונה למוח, הס"מ מטמא את המוח.

- בפעם הראשונה כשרואים ראייה אסורה יש מצפון, ובפעם השניה חושבים שזה ללא ממש אסור, ובפעם השלישית חושבים שזה יכול להיות אפילו מותר ואולי רצוי וצריך קצת להתאורר... ומביטים רח"ל בעבירות, ורק הקב"ה יודע מזה, אף אחד לא יודע שמסתתרים בשקט עם טלפון, וכשמפקירים את העיניים אין שמנים במוח, המוח נפגם, וטמא כל השמנים, אי אפשר לחשוב מאלוקות אי אפשר יותר להרגיש אלוקות, היהודי יושב באמצע בית כנסת והוא חושב ירחם השם מחשבות רעות, ממש היוונים נקבצו עלי.

- כשאני שר יוונים נקבצו עלי, אני מכון עלי, אין לי מושג מה עוד אפשר לכוון בזה, אבל אני בוכה וצועק רבש"ע יוונים נקבצו עלי, הם באים לטמא לי את כל השמנים, זה מה שאני מכון בשיר, רבש"ע מה יהיה כאן, ואני מבין למה אני צריך להדליק את המנורה בפתח, כי לא נותנים לי להיכנס לקדושה, אני עומד בפתח עם המנורה ובוכה יוונים נקבצו עלי, אני כל כך רוצה

שהכוונה היא לנשמות שנשלחים כאן בעולם על ידי מלך מלכי המלכים, ויש כאלו שהס"מ שכת מהם ובכלל לא קולט אותם, ולא מנסה להפיל אותם, הם עוברים כאן הכל בשלום וחוזרים בחזרה למעלה כשהכל טוב, ויש את הבינונים שהס"מ קצת תופס אבל בסוף הם מצליחים ויוצאים ממנו בשלום וחוזרים להקב"ה ללא חטא, אבל אחרי זה יש האנשים כמונו, שאנחנו מאוד רוצים להיות טוב, ולא רוצים שהס"מ יתפוס אותנו, אבל הוא כן תופס אותנו, ומעביר אותנו צרות ויסורים, כל יום נופלים שוב ושוב, כל יום מבטיחים שוב להקב"ה שזהו זה, מהיום מתחילים להיות טוב ולהתנהג טוב, אבל היצר הרע שוב מפיל אותנו, ואנחנו לא מאבדים תקוה, ומגיעים למעלה חבולים לגמרי.

- כל יום מחליטים שמחר אקום לפני זמן קריאת שמע, ואלך למקווה, ואלך להניח טלית ותפילין, ואתפלל כל התפילה בלי לחתוך כלום מהתפילה, ואחרי זה אלמד קצת חומש ומשניות, ובמשך היום אעשה חסד עם אנשים, ובערב אתפלל מנחה מעריב ואכין קערה לנטילת ידיים ואקרא קריאת שמע, ואחרי זה היהודי מוצא את עצמו באותו מצב, ולמחרת הוא שוב מחליט להיות טוב, ואז הוא עולה לשמים, והקב"ה אומר ליהודי הזה מגיע השכר הכי גדול, הרי הוא גם רצה להיות צדיק, וניסה ולא הצליח, אבל לא הרים ידיים, הוא כל יום ניסה שוב ושוב.

- מי מאיתנו לא רוצה להיוולד צדיק ולחיות כצדיק ולמות כצדיק, אבל באמצע החיים איפשהו יצאו מפסי

היהדות שלי, ואל תשכנע את עצמך לרגע אחד שהזקן מעכב את השידוך שלך, הסרטון שראית אתמול זה מה שמעכב את השידוך שלך, זה שהיית ער כל הלילה לראות ראיות אסורות עד הנץ החמה זה מה שמעכב את השידוך שלך, וכשרואים כל הזמן כל מיני ראיות והולכים לישון מאוחר, כבר לא קוראים קריאת שמע אחרי זה, ובטח שלא מצליחים לקרוא קריאת שמע בבוקר בזמן קר"ש, ואם איזה חבר אומר לך שתיגע קצת בזקן בצורה שלא יקלטו, אל תקשיב לו, אל תיגע בזקן.

• מישוהו שואל את מוהרא"ש בשו"ת ברסלב, אם יש ענין לא לסרק את הזקן, מוהרא"ש עונה לו שבדיוק הפוך, צריך לסרק יפה את הזקן, שיהיה מסודר, אבל ח"ו לגלח שערות מהזקן, מי שמגלח את הזקן מגלח את הפרנסה שלו, מה יגן עלי ברגע שמלאך המוות יקח ממני את הנשמה, הרי החבר הטוב ביותר לא ילווה אותי לתוך הקבר, גם אם הוא חבר מושבע, חבר ממש ממש טוב כמו אח שלי, הכל הוא יעשה בשבילי, אבל כל זה עד הקבר, ומי יגן עלי בקבר, רבינו אמר שהזקן והפאות יגנו עלינו, רבינו אמר בזה הלשון: מה יש לדאוג אם הולכים מהעולם עם זקן ופאות. כי זה מה שיגן על האדם.

• ואני מתחזק עם הזקן והפיאות, נכון שאני מי שאני, וטמאו כל השמנים, אני באמת איש נורא, אבל יש לי זקן ופיאות, נכון שנפלתי לאן שנפלתי אבל יש לי ציצית, נישקתי את הציצית היום, בברסלב נוהגים שאף מי שכבר נהיה בר מצוה... ואף מי שהתחתן ויש לו טלית

להיכנס אבל כרגע וטמאו כל השמנים, אולי יש כוונות אחרות, אבל זה מה שאני מרגיש ומכוון, אני עומד בדלת או בחלון ומסתכל פנימה ורוצה להיות בקדושה ואני לא מצליח אבל אני יושב בדלת וכאן אני מתכנן לשבת כל ימי חיי, ולא אזוז מכאן, אמשיך כל יום לבקש, רבש"ע אני רוצה להיות ירא שמים, רבש"ע אני רוצה לשמור על עיני, רבש"ע אני רוצה מחשבות נקיות.

• רבש"ע מתי כבר יהיה לי מח נקי, למה כל הזמן חושבים מכסף וכסף, שומו שמים, האם הכל נסוב סביב כסף, היה לי השבוע שמחה משפחתית, ומישוהו הגיע אלי ואומר לי, אתה יושב כל היום בישיבה ואין לך מושג מה קורה בחוץ, אתה צריך קצת לצאת ולשמרע על מה מדברים כל האנשים, כששני אנשים נפגשים מדברים רק על נושא אחד, 'איפה אפשר לעשות עוד כסף', זה כל הנושא, וטמאו כל השמנים, אין שמן טהור במוח, כל המחשבות זה סביב כסף במקרה הטוב...

• אבל אחרי זה אני ממשיך לשיר ומתחזק בהמשך השיר 'ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים', יש לי פח שמן, אני הולך להחיות את עצמי עם הנקודות הטובות שיש לי, אולי אתה מבני עליה ויש לך כוונות אחרות, אבל זה מה שאני חושב, נכון שאני יושב בדלת בחוץ וטמאו אותי לגמרי, אבל אני יהודי, ואני שמח עם הפיאות שלי, ואני שמח עם הזקן שלי.

• אל תגעו בזקן, אין סיבה לגעת בזה, האם בגלל שחבר אמר לך שהיום הסטייל לעשות ככה וככה, אני יהודי, ואני מוכן להיהרג על

ממש, והרי גם אני אינו יודע כלום, א"כ אני ממש כמו רבינו, והאמת היא שאני עמוק באדמה ובאמת לא יודע כלום, ויש כאלו שאומרים שהם ממש כמו רבינו כי רבינו אמר שהוא רוצה להיות יהודי וגם אני רוצה להיות יהודי... אבל זה בטוח שאני באמת רוצה להיות יהודי, ואני אבכה על זה בחנוכה ואבקש מהקב"ה שאני רוצה להיות יהודי.

גדול, מברך גם על הטלית קטן בבוקר ומנשק את הציצית.

- חנוכה זה היו"ט שלנו, כי אני ממש רחוק ולא יודע כלום ואין לי כלום ואני רק רוצה להיות יהודי, לפעמים מישוהו יכול לחשוב שהוא ממש כמו רבינו, כי רבינו אמר בסוף ימיו [ליל שבת נחמו תק"ע כמבואר בחיי מוהר"ן סי' רט"ו] שנשבע שאינו יודע כלום ומתנהג בפשיטות

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 9191-444-1212

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com